

• ГУМОРЕСКА

Неспокійна ніч

УНОЧІ Антоніна прокинулася від гулання над головою. Штовхнула під бік чоловіка:

– Ти чуєш?
– Га, що? – кинувся спрощення Василь.

– Хтось на горищі шапарює.
– Ет, приверзлося! – перевернувся на інший бік.

Через хвилину Антоніна знову:
– Та прочумайся нарешті...
– Чого?

– Злодії залізли.
– Куди?
– На горище. Ногами гупають.
– Тьху! Ну який же злодій гупати-

ме? Він тихесенько прокрадеться, куди треба, й хапоне, що треба. Спи й мені дай виспатися, – Василь на-тягнув на голову ковдру.

Минула хвилина-друга.
– Прокинься, чуєш? – стривожено зашепотіла Антоніна. – Злодії шастають...

– Спи, не панікуй. Горище на замку.
– Значить, відімкнули. О, гупають!

– То у вухах твоїх гупає. Поміркую, подумаю: що там красти? Нічого ж, анічогісінько...

– А ти прислухайся!
Глухуватий господар будинку таки уважніше прислухався і раптом, немов ошпарений, підхопився з ліжка. За мить з-під ковдри вислизнула й господиня.

– Хто ж там може бути? – з підозрінням прошепотів Василь. – Може, кіт?

– Та ні, кіт би такого шуму не наробив... – перелякано відповіла дружина. – Певно, якийсь злодюга заліз...

– Що ж робити? – напружено думав Василь.
– Біжімо в поліцію, – тремтіла, як осиковий листок, Антоніна.

– Тю-у-у!.. – подивовано сказав чоловік. – Поки поліція приїде, нас тут і порішає.

– Давай погукаємо сусіда. Хай допоможе витурити цих непроханих гостей. Пляшку перваку, як виженемо, дамо.

Словник-жартівник

Гризлі – сухарі.
Кримінал – хабар у Криму.
Модератор – закрийник.
Трембіта – осика.
Мар'ян **КОНАШЕВСЬКИЙ**.
Хмельницька обл.

– Степана Погрібного?
– Атож.

– Він, дороженька, збирається в депутати селищної ради балотуватися. Хтозна, що в нього на думці...

– Тоді Грицька Тараненка давай покличемо!

– Гм-м... А навіщо роздавати гарний первак? Мужик я чи не мужик? Сам справлюсь...

Василь знайшов ключ від горища, вийшов у сні і відважно подерся по драбині. Відчинивши ляду, голосно скомандував:

– Агей, злодюги! Забирайтеся звідси! З Богом, по-доброму вас відпускаю...

На горищі ніхто не обізвався. Однак гулання не стихло.

– Що, нализалися, язика повіднімало? Так начувайтеся!

Василь виліз на горище, шаснув променем ліхтарика навсібіч і аж гикнув від несподіванки: ходором ходили, крутилися, переверталися, гупаючи об стелю, наглухо закупорені каністри. У них бурхливо розбродилася закваска...

Михайло ПАЛЬЧИК.
Київська обл.

Павло ГЛАЗОВИЙ

Гасла

Запишалась чорна Гава:
бутерброд у неї є!
Примостилась на гілляці,
булку з маслечком клює.
Раптом вибігла Лисиця
із зеленого гайка,
заховалася у травичі
і торжественно гуга:
– Хай живе любима Гава!
Смерть орлам, а Гаві слава!
Гава слухає, радіє,
вгору дзьоба задира
і, не знаючи, що діє,
враз як вигукне: "Ур-ра!"
Булка з маслом з гілки ляп!
А Лисиця її хап!..
Хто кричати вмів гасла,
Не сидітиме без масла.

• ПЕРЕДВИБОРНІ МІНІАТУРИ

Де-юре і де-факто

Де-юре в нас партій – множина!
Список такий, що гей-гей...
А де-факто вона лиш одна –
Партія обдурених людей.

Ніхто не забутий

Як йшли в депутати,
Казали нам: "Люди!
Повірте, ніхто з вас
Забутий не буде".
Виходить, обранці
Нам правду казали.
Ніхто не забутий –
Усіх обікрали.

Олексій БОЙКО.
Вінницька обл.

Народні усмішки

Чоловік говорить дружині:

– Ну що за звичка в тебе: щоб я не сказав, ти обов'язково мене поправляєш!
І так уже двадцять років, відколи ми одружилися.
– Не двадцять, а дев'ятнадцять років і вісім місяців.

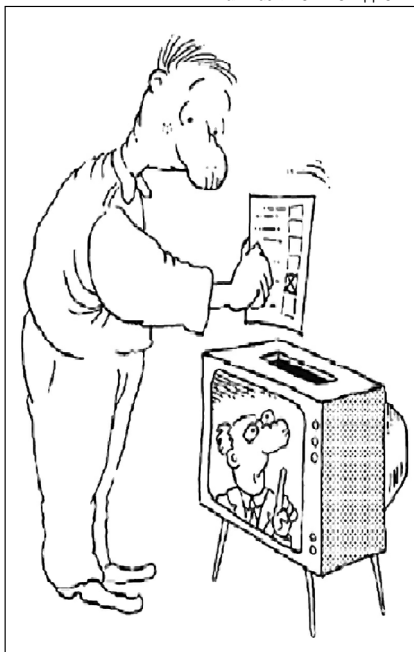
На прийомі в лікаря.

– Щось мене нудить, а головне – я весь день ніби загальмований.
– Воно й не дивно... Ось результати аналізів – у вас у крові гальмівна рідина!
– Ти бач! А я вранці ще й подумав був у гаражі, що смак у пива такий, наче воно скисло...

В Одесі на базарі покупець питає продавчиню мороженої риби:

– Ця риба свіжа?
– Свіжішої не буває.
– А чому вона така крива?
– Бо на повороті ввіймали.

Мал. Василя ОЛЕКСАНДРОВА.

Оголошення. Реклама

"Завітайте в наш пивбар! Пийте тут – на тім світі не дадуть!"

"Здається квартира. З хазяйкою. Погодишно".

"Пропонуємо триста сортів ароматного чаю на основі "Lipton".

"Продам фотографії голих Геракла і Аполлона, а також майже голих Діани і Венери Мілоської".

"В алкошопі "Сивуха" – акція літнього розпродажу товарів! За помірною ціною і в необмеженій кількості надувні співпляшники, муляжі закуски будь-яких розмірів, підстилки з газет, пляшкоімітатори, стакани зі смаком банана, ківі та полуниці.

ІРОЇЗМИ

Як багато в нас різних традицій! Просто не встигаєш їх порушувати.

Сурмити можна й у ріг достатку, якщо він порожній.

Ми вже навчилися робити казки дійсністю. Але поки що – тільки страшні. Державні служби проти корупції – це те саме, що бджоли проти меду.

Ніщо так не спокушає, як справжня святість. Те, що написано на роду, потрібно ще правильно прочитати. Важко зняти з себе відповідальність, коли немає підлеглих.

Не так страшний буває чорт, як ті, хто його малює. Для деякого єдиними знаками уваги є грошові знаки.

Іноді не так шкідлива буря в склянци, як повний штиль. Зачарованими бувають не лише кола, а й цілі сфери.

Після влади голих королів залишаються голі королівства. Скільки сімейних сцен стають аренами протисторства!

Справжня іржа – нетлінна. Кожному своє: в одних – здоровий погляд на речі, в інших – правильний... Якість продукції значно зростає, якщо її бракує.

Слабкість юриспруденції – у силі деяких її законів.

Вадим МЕЛАЩЕНКО.

м. Лубни.

• МАЙЖЕ З НАТУРИ

Я теж о-го-го!

ЛЕЖУ на дивані і думаю, як би це себе виразити краще. Виражаються ж люди. Одні – через горло, для прикладу Гнатюка чи Солов'яненка взяли, хтось – через ноги, знову ж Мессі, наприклад, а хтось – і через голову, якщо згадати Ньютона та подібних до нього.

Я так вважаю: хай у чомусь своєму, але кожен повинен бути о-го-го! Інакше для чого жити?

Лежу, значить, на дивані і думаю. У мистецтво якщо податися? Ну, куди мені до Чарлі Чапліна! В балет уже пізно. Та й столичному театру опери і балету без мене, гадаю, якось зручніше. Ніяк у цій галузі не виходить.

Ейнштейна з мене теж не вийде,

навіть без скрипки. Світилом медицини я, звичайно, не стану. Скальпелем орудувати чи бормашиною в зубах копіряться – тут особливий характер потрібен. У космос мене не візьмуть, вестибулярний апарат слабенький. Про політику годі й говорити, зараз там молоді дорвалися до влади.

Лежу оце я на дивані і думаю. Аж тут жінка шарпає. Годі лежати, каже, йди спати лягай.

Лежу, значить, у ліжку і думаю. А все ж лежу я на дивані більше за всіх. Хоч у цьому перший. Хоч перед собою не соромно. Хай у чомусь своєму, але, виявляється, і я о-го-го!

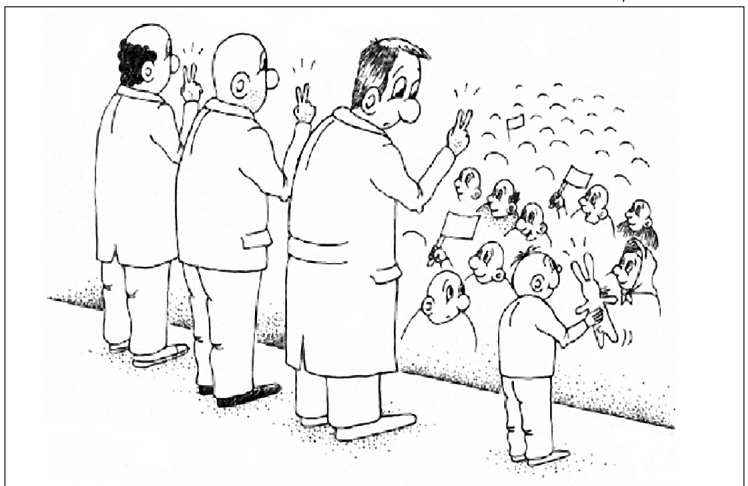
Микола ХРОМЧЕНКО.

Харківська обл.

Чи знаєте ви, що...

Російські автомобілі "Ока" і "Калина" в міських вуличних заторах нічим не поступаються у швидкості "Мерседесам", "Тойотам", "Фордам", "Рено" та іншим хваленим іномаркам.

Мал. Сергія ВЕЛЬМОЖКА.

Архів "зорянського" гумору – на сайті www.zorya.poltava.ua

– Поки наш депутат збирався відремонтувати місток, а річка вже й висохла!

Навмисно не придумаєш

"Я в молодості через кохання і топитись хотіла, і повіситись, і отруїтись – і все невдало, так і прожила щасливо з ним до дев'яноста років".

(Із телепередачі).

"У колонії провів два роки, але ніякої професії, на жаль, не встиг здобути, бо перешкодила амністія".

(З автобіографії).

"Хлопець підсковзнувся на льоду й гепнувся на землю".

"Гуси свиням не товариші, а тому вони дуже гелготіли, коли вороги по-свинські хотіли захопити Рим".

(З учнівських творів).

"Майстру енергоцеху послати в ідальню електрика на електроплиту".

(Із розпорядження начальника цеху).

Знай наших!

Міжнародна академія історії наук офіційно визнала, що діюча в нашій країні формула нарахування пенсій друга за складністю після теореми Ферма, яку більше трьохсот років не могли довести вчені всього світу.